

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 189/2014-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti V. s. r. o., právne zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Advokátska kancelária, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 175/08 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 7 C 202/08) a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 175/08 **p o r u š i l** základné právo spoločnosti V. s. r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 175/08 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. Spoločnosti V. s. r. o., p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť spoločnosti V. s. r. o., trovy konania v sume 331,12 € (slovom tristotridsaťjeden eur a dvanásť centov) na účet jej advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, Advokátska kancelária, L. Novomeského 25, Pezinok, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 189/2014-14 z 24. apríla 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť spoločnosti V. s. r. o. (ďalej len „s'ťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 175/08 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 7 C 202/08).

2. Zo s'ťažnosti vyplynuli najmä tieto skutočnosti:

«(...) S'ťažovateľ majúci od 03. 11. 2008 postavenie navrhovateľa v kompenzačnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 7C/175/2008 (pôvodne č. k. 7C/202/2008) voči SR v zast. Ministerstvom spravodlivosti SR na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy nesprávneho úradného postupu porušovateľa a exekútora za účinnosti zák. č. 514/2003 Z. z. podáva týmto(...) návrh na začatie konania - s'ťažnosť o porušení

základných práv a slobôd pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a navrhuje, aby ústavný súd na podklade skutkového stavu veci osvedčeného priloženými listinnými dôkazmi ako aj spisovým materiálom(...) nálezom takto rozhodol:

1. Základné právo obchodnej spoločnosti V. s. r. o. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a právo prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v Bratislave v kompenzačnom konaní č. k. 7C/175/2008 (pôvodne 7C/202/2008) porušené boli

2. Okresnému súdu Bratislava I v Bratislave sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 7C/175/2008 konal bez zbytočných prieťahov

3. Obchodnej spoločnosti V. s. r. o. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5.000 € (...), ktoré je Okresný súd Bratislava I v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

4. Obchodnej spoločnosti V. s. r. o. priznáva úhradu trov konania v sume 269,58 € (...), ktoré je Okresný súd Bratislava I v Bratislave povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

(...) Sťažovateľ listom zo dňa 31. 03. 2008 doručeným do podateľne Ministerstva spravodlivosti SR dňa 31. 03. 2008 podal Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy(...)

Dňa 03. 11. 2008 o 11:49:00 podal na Okresnom súde Bratislava I žalobu v kompenzačnom konaní č. k. 7C/202/2008 voči SR v zast. Ministerstvom spravodlivosti SR na náhradu škody 78.000,- Sk istiny s prísl. a zmluvnou pokutou, nemajetkovej ujmy 300.000,- Sk titulom nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava I a súdneho exekútora za účinnosti zák. č. 514/2003 Z. z.(...)

Porušovateľ vytýčil I. termín pojednávania až na deň 25. 06. 2009 a to vo veci č. k. 7C 175/2008(...), na ktorom doručil sťažovateľovi uznesenie č. k. 7C 175/2008-117 zo dňa 25. 06. 2009, ktorým rozhodol o spojení na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 7C 175/2008 a č. k. 7C 202/2008 a o tom, že vec bude naďalej vedená pod č. k. 7C 175/2008(...) s tým, že proti uzneseniu nepripustil odvolanie /ust. §-u 202 ods. 3 písm. a/ O. s. p./.

Po spojení vecí porušovatel' o uplatnenom nároku sťažovateľa v pôvodnom konaní č. k. 7C/202/2008 nekonal efektívne, doslovne maril a rýchle prejednanie vecí a rozhodnutie o tomto nároku v primeranej lehote, čoho dôkazom je aj Zápisnica o pojednávaní dňa 28. 04. 2011(...) dokumentujúca, že porušovateľ ani za viac ako 3 a 1/2 roka nezabezpečil z Okresného súdu Bratislava V spis č. k. EX 59/1996 a od exekútora spis EX 365/2002 za účelom zistenia postupu exekútora (teda jeho nesprávneho úradného postupu).

Ku dňu podania sťažnosti o tomto nároku porušovateľ meritórne nerozhodol; listom zo dňa 02. 03. 2012, doručený dňa 27. 03. 2012 oznámil sťažovateľa odročenie vecí na neurčito a to z dôvodu podania návrhu odporkyne podľa §-u 141a O. s. p. s tým, že po rozhodnutí o návrhu na uloženie povinnosti zloženia preddavku na trovy konania zo dňa 02. 02. 2012... budú účastníci písomne volaní na nový termín pojednávania(...) - KU DŇU PODANIA ÚSTAVNEJ SŤAŽNOSTI NEBOLO PORUŠOVATEĽOM ROZHODNUTÉ O NÁVRHU, teda ani za viac ako 1 rok a 9 mesiacov neefektívneho konania porušovateľa, porušenia zásady rýchlosti súdneho konania (§ 6 O. s. p.).

Pojednávanie vytýčené na deň 08. 03. 2012 sa neuskutočnilo z dôvodu vyššie deklarovaného podania odporkyne zo dňa 02. 02. 2012 na uloženie povinnosti sťažovateľovi podľa §-u 141a O. s. p., pričom sťažovateľ sa ho z dôvodov kolízie s iným pojednávaním nemohol aj tak zúčastniť(...) o presun termínu pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním na Okresnom súde Bratislava I dňa 08. 03. 2012, pričom tento termín pojednávania v tožný deň a hodinu bol sťažovateľovi skôr známy.

Sťažovateľ zaslal porušovateľovi vyplnené tlačivo listom zo dňa 19. 03. 2012(...) Následne bol porušovateľ nečinný, nekonal efektívne a rýchlo, jeho konanie je poznačené nesúrodosťou a zmätočnosťou, čo sťažovateľ listom zo dňa 10. 04. 2013 zaslaný mailom, doručený do podateľne OS Bratislava I dňa 17. 04. 2013(...) vytkol porušovateľovi, že porušovateľ mal povinnosť skúmať majetkové pomery sťažovateľa bezodkladne po doručení návrhu odporkyne podľa §-u 141a O. s. p., teda vybavovať vec, kvôli ktorej prerušil konanie, podľa poradia vecí došlých súdu.

Sťažovateľ prikladá Odpoveď podpredsedníčky Okresného súdu Bratislava I listom Spr. 2252/2013 zo dňa 22. 10. 2013, doručená 13. 11. 2013 na sťažnosť na prieťahy, ktorým porušovateľ skonštatoval, že za účelom zabránenia prieťahov v konaní pristúpil k priebežnému sledovaniu vecí až do jej právoplatného skončenia(...)

Ku dňu podania tejto sťažnosti nie je vo veci pôvodne vedenej pod č. k. 7C/202/2008 od 03. 11. 2008 ani vo veci pôvodne vedenej pod č. k. 7C/175/2008 od 03. 10. 2008 meritórne rozhodnuté vinou neefektívneho a zmätočného konania zo strany porušovateľa majúceho za následok prietahy vo veci samej a teda aj vyvolanie stavu neistoty sťažovateľa o výsledok 2-och (slovom: dvoch) kompenzačných konaní. Preto sa sťažovateľ, obeť porušenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd obracia s dôverou so žiadosťou o pomoc na ústavný súd.

Dľa judikatúry EŠLP do dĺžky kompenzačného konania o odškodnení je potrebným počítať aj okamih uplatnenia nároku na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u ústredného orgánu štátu, čo sťažovateľ učinil podaním už dňa 31. 03. 2008 na Ministerstve spravodlivosti SR(...)

Teda sťažovateľ nedosiahol primeraného odškodnenia v primeranej lehote vinou prietahov a neefektívneho konania zo strany porušovateľa ani za viac ako 5 rokov, pričom už v nezákonnom konaní zo strany Okresného súdu Bratislava 1 a zo strany exekútora sa stal obeťou prietahov, jeho neistota trvala od 25. 01. 2005, kedy exekútor doručil sťažovateľovi nezákonný a svojvoľne vydaný, sfalšovaný Exekučný príkaz na postihnutie obchodného podielu jediného spoločníka V. s. r. o., čo malo za následok vyvolanie stavu zrušenia sťažovateľa (§ 113b ods. 5 Ex. poriadku).

Exekútor uviedol do omylu aj porušovateľa a následne sa oba tieto subjekty podieľali na neprípustnom likvidačnom konaní sťažovateľa, čo malo za následok vznik majetkovej a nemajetkovej škody sťažovateľovi uplatnenej parciálne v dvoch samostatných konaniach, pričom ani o jednom z týchto nárokov nie je ku dnešnému dňu porušovateľom meritórne rozhodnuté.

Ukázalo sa, že „spojenie“ vecí vedených pôvodne pod č. k. 7C/202/2008 a 7C/175/2008 bolo iba účelové, nevedlo a ani nevedie k ich prejednaniu v primeranej lehote, je nesporným, čo porušovateľ vníma ako deštrukčné konanie.

Sťažovateľ vníma pasivitu a neefektívne, zmätočné a zjavne nespravodlivé konanie porušovateľa ako odmietnutie spravodlivosti súdneho konania.

Konanie v danej veci nie je zložité po skutkovej a ani po právnej stránke.

Vec má pre sťažovateľa mimoriadny význam.

Tento stav neistoty a bezmocnosti sťažovateľa o výsledok kompenzačného konania na Okresnom súde Bratislava I aj naďalej v čase podania ústavnej sťažnosti trvá.

Na prieťahoch a neefektívnom konaní súdu sa sťažovateľ nepodieľal, dôkazom sú priložené listinné dôkazy ako aj spisový materiál Okresného súdu Bratislava I.

Sťažovateľ od počiatku mal a má iba záujem na zákonom a spravodlivom rozhodnutí súdu v oboch predmetných kompenzačných veciach v primeranej lehote, čo porušovateľ zjavne naďalej neprípustne ignoruje, zjavne porušil právo sťažovateľa na prejednanie kompenzačnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj právo na rozhodnutie o odškodnení bez zbytočných prieťahov.

(...) V súlade s konštantnou a aktuálnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva sťažovateľ požaduje priznať ústavným súdom primerané finančné zadostučinenie titulom prieťahov v kompenzačnom konaní zavinených porušovateľom a to vo výške 5.000,- €, teda prieťahov zapríčinených vyslovene zo strany porušovateľa, a to všetko nie vinou sťažovateľa.

Sťažovateľ sa na prieťahoch zavinených porušovateľom a na jeho neefektívnom konaní nepodieľal. (...)

Sťažovateľom uplatnená nemajetková ujma vyplýva z jeho pocitu neistoty, bezmocnosti, beznádeje, ďalšej morálnej ujmy v kontexte viac ako 5 rokov od uplatnenia práva na súde dňa 03. 11. 2008 (pôvodne konanie vedené pod č. k. 7C/202/2008), významu veci pre sťažovateľa - kompenzačné konanie o odškodnení, kde sa ako obeť porušenia práva orgánom štátu v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu a exekútora za účinnosti zák. č. 514/2003 Z. z. stal opäťovne obeťou ďalších prieťahov zavinených porušovateľom (teda Okresným súdom Bratislava I – teda pôvodcu nezákonného konania a rozhodnutia o výmaze dňa 19. 05. 2005...), pričom porušovateľ od 03. 11. 2008 zákonným a ústavne konformným spôsobom nerozhodol.

Naopak porušovateľ konal tak, aby zneužitím procesného práva vytvoril také podmienky, ktoré by viedli k nezákonnému a protiústavnému predlžovaniu kompenzačného konania a tým spôsobeniu sťažovateľovi nemajetkovej ujmy.

Sťažovateľ tvrdí, že nebyť prieťahov zjavne zavinených porušovateľom v kompenzačnej veci za obvyklého chodu veci, nerešpektovania práva sťažovateľa na

prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, tak by sťažovateľovi nemajetková ujma nevznikla.

Uplatnená výška primeraného finančného zadosťučinenia v sume 5.000,- € je preto v tomto štádiu konania dľa sťažovateľa dôvodná, zmysluplná a v kontexte zjavne nezákonného a nespravodlivého „konania“ nevedúceho k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej ani na prvom stupni je primeraná a spravodlivá(...)»

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, prípisom sp. zn. Spr. 3282/2014 z 19. júna 2014 (ku ktorému bolo pripojené aj vyjadrenie zákonnej sudkyne v napadnutom konaní) a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 31. júla 2014.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

«(...) V úvode môjho vyjadrenia si Vám dovoľujem oznámiť, že netrvám na ústnom prejednaní prijatej sťažnosti a súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. (...)

K veci samej si dovoľím poukázať na vyjadrenie zákonnej sudkyne Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovej (...), s ktorým vyjadrením sa v celom rozsahu stotožňujem.

Mám za to, že sa jedná o vec po faktickej i právnej stránke zložitú, samotná povaha veci si vyžaduje osobitnú starostlivosť pri prerokúvaní a jej rozhodovaní. V konaní bolo potrebné vykonať rozsiahle znalecké dokazovanie, a to výsluchmi svedkov (ktorých navrhovateľ označoval v priebehu celého konania a pre zabezpečenie účasti ktorých musel súd opakovanie odročovať pojednávania), oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov i celých súdnych spisov, zadovažovanie ktorých predlžovalo lehoty medzi jednotlivými úkonmi súdu, zároveň v počiatočných fázach súd s poukazom na množstvo vecí, podaných

navrhovateľom s totožnými účastníkmi konania musel skúmať podmienky konania (res judicata a litispendenciu).

K predĺženiu súdneho konania s poukazom na vyššie uvedený zoznam úkonov prispel i samotný navrhovateľ, ktorý nepredložil súdu všetky listinné dôkazy, na ktoré sa v návrhu odvoláva a tieto si musí zaobstarávať súd, zároveň navrhovateľ v priebehu celého konania realizuje svoje procesné práva (navrhuje doplniť dokazovanie novými dôkazmi, podáva procesné návrhy - návrhy na zmenu účastníkov, zmenu žalobného návrhu, vylúčenie veci na samostatné konanie, o ktorých návrhoch bolo potrebné rozhodnúť), niektoré pojednávania boli odročované práve z dôvodov na strane účastníkov konania a svedkov.

V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené, dovoľujem si požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky, aby pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy vyššie uvedené objektívne dôvody, ktoré mali za následok, že predmetné konanie nebolo doposiaľ právoplatne skončené a sťažovateľke aby uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie nepriznal v plnej výške.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.»

3.2 Zákonná sudkyňa Mgr. Miriam Plavčáková sa k prijatej sťažnosti vyjadrila takto:

„(...) 1. k námietke neskorého vytýčenia 1. pojednávania vo veci - prvé pojednávanie bolo vytýčené po cca 7 mesiacoch od podania návrhu z dôvodu, že navrhovateľ/sťažovateľ nepripojil k návrhu na začatie konania všetky listinné dôkazy, na ktoré sa v návrhu odvolával a v namietanom období súd tieto listiny zabezpečoval

2. k námietke, že po vytýčenom prvom pojednávaní súd konal neefektívne poukazujem na pripojený spisový prehľad, z ktorého vyplýva, že to bol práve navrhovateľ/sťažovateľ ktorý sťažoval priebeh konania, ktorý dopĺňal návrhy na doplnenie dokazovania prakticky na každom pojednávaní, ktoré vo veci prebehlo, pričom označené listiny vždy musel zabezpečovať súd. Súčasne poukazujem na to, že niektoré z vytýčených pojednávani museli byť odročené z dôvodov na strane účastníkov konania a svedkov.

3. k námietke, že súd viac ako 1 rok a 9 mesiacov nerozhodol o návrhu odporcu na zloženie preddavku na trovy konania - na dĺžku rozhodovania o tomto procesnom návrhu

malo vplyv správanie navrhovateľa, ktorý počas rozhodovania o tomto návrhu žiadal, aby časť veci bola vylúčená na samostatné konanie (tak, že by predmetom konania zostala iba časť, ktorá by nepodliehala povinnosti zložiť preddavok), navrhovateľ časť predmetu konania postúpil na p. V. (rovnako v tomto prípade by zostávajúca časť nepodliehala povinnosti zložiť preddavok), ktorý následne rovnakú časť postúpil na konateľa sťažovateľa. To znamená, že súd musel v tomto prípade na účely rozhodnutia o žiadosti odporcu na zloženie preddavku skúmať majetkové pomery dvoch osôb namiesto pôvodne jedného navrhovateľ (v dôsledku konania sťažovateľa po podaní procesného návrhu), rozhodnúť 2x o zmene účastníka, o návrhu na vylúčenie časti veci na samostatné konanie, rozhodnúť o zmene petitu. O procesnom návrhu odporcu na uloženie preddavku súd rozhodol dňa 30.1.2014.

4. vo vzťahu k celkovej dĺžke konania si dovoľujem uviesť, že ide o vec právne a najmä skutkovo veľmi zložitú, pričom celkovú dĺžku konania ovplyvnilo:

- najmä správanie sťažovateľa, ktorý označuje dôkazy v priebehu celého konania, pričom listinné dôkazy, ktoré žiada v konaní vykonať neprikladá, ale musí ich zabezpečiť súd

- povinnosť súdu rozhodovať o viacerých procesných návrhoch účastníkov konania

- že v priebehu konania došlo k zmene zákonného sudcu a bolo potrebné naštudovať obsiahly spisový materiál

Dovoľujem si poukázať aj na skutočnosť, že vo veci som sa stala zákonným sudcom až dňa 6.11.2013.“

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky nezaujala stanovisko k vyjadreniam okresného súdu, iba oznámila, že „*v súvislosti so sťažnosťou obchodnej spoločnosti(...) uvádzam, že súhlasíme s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti“*.

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 175/08 (ku ktorému bol spojený spis sp. zn. 7 C 202/08):

Dňa 3. októbra 2008 podala sťažovateľka na okresnom súde žalobný návrh proti Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj „odporca“) na náhradu škody (*„pre nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutia vydávané súdnym exekútorom“*). Vec bola zaevidovaná na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 175/08.

Dňa 21. januára 2009 boli zákonnou sudkyňou zapožičané súvisiace spisy nachádzajúce sa na okresnom súde *„za účelom posúdenia, či nejde o res iudicata alebo o litispendenciu“*.

Dňa 30. januára 2009 zákonná sudkyňa dala pokyn kancelárii okresného súdu, aby vyhotovila kópie návrhov zo súvisiacich podaní.

Dňa 23. apríla 2009 sťažovateľka požiadala okresný súd *„o vytýčenie termínu pojednávania“*.

Dňa 20. mája 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. jún 2009.

Dňa 24. júna 2009 sa odporca písomne vyjadril k návrhu.

Dňa 25. júna 2009 okresný súd uznesením č. k. 7 C 175/08-117 spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 7 C 175/08 a sp. zn. 7 C 202/08, ktoré budú ďalej vedené pod sp. zn. 7 C 175/08.

[Pokiaľ ide o vec sp. zn. 7 C 202/08, táto napadla na okresný súd 3. novembra 2008, pričom išlo taktiež o žalobný návrh sťažovateľky proti Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na náhradu škody. Dňa 14. novembra 2008 boli zákonnou sudkyňou zapožičané súvisiace spisy nachádzajúce sa na okresnom súde *„za účelom posúdenia, či nejde o res iudicata alebo o litispendenciu“*.]

Dňa 25. júna 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 30. november 2009.

Dňa 3. novembra 2009 sťažovateľka ospravedlnila svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti.

Dňa 30. novembra 2009 bolo pojednávanie odročené na 11. marec 2010.

Dňa 11. marca 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 17. máj 2010.

Dňa 17. mája 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 2. september 2010.

Dňa 2. septembra 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. november 2010.

Dňa 11. novembra 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 10. február 2011.

Dňa 10. februára 2011 bolo pojednávanie pre neospravedlnenú neprítomnosť odporcu odročené na 24. február 2011.

Dňa 24. februára 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 28. apríl 2011.

Dňa 28. apríla 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 17. október 2011.

Dňa 25. júla 2011 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľky označené ako „*Rozšírenie žalobného návrhu*“.

Dňa 13. októbra 2011 odporca ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a požiadal o jeho odročenie.

Dňa 17. októbra 2011 bolo pojednávanie odročené na 8. marec 2012.

Dňa 2. februára 2012 bolo okresnému súdu doručené podanie odporcu označené ako „*NÁVRH ŽALOVANEJ NA ZLOŽENIE PREDDAVKU NA TROVY KONANIA podľa ust. § 141a OSP*“.

Dňa 15. februára 2012 okresný súd vyzval sťažovateľku na doručenie vyplneného tlačíva „*pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (PRÁVNICKÁ OSOBA)*“.

Dňa 22. februára 2012 sťažovateľka požiadala okresný súd „*o presun termínu pojednávania*“, pretože jej toto pojednávanie kolidovalo s pojednávaním nariadeným v inej veci.

Dňa 2. marca 2012 okresný súd písomne oznámil účastníkom konania, že pojednávanie nariadené na 8. marec 2012 bude odročené na neurčito.

Dňa 21. marca 2012 sťažovateľka reagovala na výzvu okresného súdu z 15. februára 2012.

Dňa 18. mája 2012 sťažovateľka písomne oznámila okresnému súdu, že *„došlo k postúpeniu pohľadávky žalovanej v tomto konaní titulom majetkovej ujmy“* na občana V. V. z B., *„nedošlo však k postúpeniu uplatnenej nemajetkovej ujmy (odškodného) v tomto konaní“*, preto žalobu v časti navrhuje vylúčiť na samostatné konanie.

Dňa 21. mája 2012 bol okresnému súdu doručený návrh V. V. *„na zámenu účastníka konania“*.

Dňa 14. septembra 2012 okresný súd uznesením č. k. 7 C 175/08-397 návrh sťažovateľky *„na vylúčenie uplatnenej pohľadávky v časti týkajúcej sa istiny vo výške 19958,17 eur na samostatné konanie“* zamietol. Uvedeným uznesením okresný súd pripustil vstup V. V. ako navrhovateľa v 2. rade (ďalej aj „navrhovateľ 2“) do predmetného konania.

Dňa 1. februára 2013 okresný súd vyzval navrhovateľa 2 na doručenie vyplneného tlačiva *„pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (FYZICKÁ OSOBA)“*.

Dňa 15. februára 2013 navrhovateľ 2 reagoval na uvedenú výzvu okresného súdu.

Dňa 1. marca 2013 zákonná sudkyňa (JUDr. Tatiana Rendekovičová Koprďová) oznámila predsedníčke okresného súdu, že *„vzhľadom na neprimeraný počet pridelených vecí Rozvrhom práce na rok 2013 – v oddelení 7C ku dňu 1.3.2013 (457) a v oddelení 13C (11) popri priemernom mesačnom nápade nových vecí, nie je možné ich vybavenie bez zbytočných, mnou nezavinených prietahov v konaní“*.

Dňa 25. marca 2013 Mgr. Ing. J. S. písomne oznámil okresnému súdu, že *„došlo k postúpeniu pohľadávky v sume 3.042.503,10 € istiny s prísl.“* v predmetnom konaní *„vo vlastníctve občana SR: V. V.(...) na občana SR Mgr. Ing. J. S.“*, a preto navrhuje zámenu účastníkov konania. V rovnaký deň okresný súd uznesením č. k. 7 C 175/08-416 pripustil, aby do napadnutého konania *„vstúpil na miesto doterajšieho navrhovateľa v II. rade ako navrhovateľ v II. rade Mgr. Ing. J. S.“*.

Dňa 2. apríla 2013 okresný súd vyzval Mgr. Ing. J. S., aby upravil *„petit návrhu na začatie konania tak, aby z neho bolo súdu zrejmé, čo, ktorý účastník žiada“*.

Dňa 15. mája 2013 sťažovateľka a Mgr. Ing. J. S. doručili okresnému súdu podanie označené ako „*ŠPECIFIKÁCIA petitu*“.

Dňa 4. júla 2013 okresný súd uznesením č. k. 7 C 175/08-421 pripustil zmenu petitu žalobného návrhu.

Dňa 30. januára 2014 okresný súd uznesením č. k. 7 C 175/08-445 návrh odporcu na zloženie preddavku na trovy konania zamietol.

Dňa 13. júna 2014 zákonná sudkyňa dala „*súhlas k zapožičaniu spisu na ÚS SR*“.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či vo veci o náhradu škody postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 175/08 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 7 C 202/08) dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v napadnutom konaní po skutkovej stránke je nepochybne zložitejšie, pretože zmenou okruhu účastníkov konania sa aj skutkové posúdenie veci počas konania menilo. Avšak napriek tomu, že zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub zložitosti veci, na túto okolnosť nemohol neprihliadať pri určení primeraného finančného zadostučinenia. Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ťarchu sťažovateľky (jej zástupcov), hoci je pravdou, že opakovane požiadala o odročenie už nariadeného pojednávania, a tým došlo nesporne k predĺženiu napadnutého konania. Je tiež pravda, že sťažovateľka opakovane požiadala o zmenu svojho pôvodného žalobného návrhu, avšak využitie možností daných navrhovateľom procesnými predpismi (napr. podľa Občianskeho súdneho poriadku) na uplatňovanie a presadzovanie

ich práva v občianskom súdnom konaní síce spôsobuje predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že nemožno pochybovať o tom, že povaha danej veci, t. j. náhrada škody si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov konania. Ústavný súd konštatuje, že trvanie napadnutého konania už takmer 6 rokov bez meritórneho rozhodnutia na okresnom súde je v kontexte nároku o náhradu škody už samo osebe neprimerané. Okrem toho okresný súd bol danej veci aj opakovane krátkodobo bez akýchkoľvek dôvodov nečinný, a to konkrétne od 14. septembra 2012 do 1. februára 2013 (štyri mesiace), od 4. júla 2013 do 30. januára 2014 (šesť mesiacov) a od 30. januára 2014 do 13. júna 2014 (štyri mesiace). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas minimálne štrnásť mesiacov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Ústava pritom v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných prietahov.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu

podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, pričom *„uplatnená nemajetková ujma vyplýva z jeho pocitu neistoty, bezmocnosti, beznádeje, ďalšej morálnej ujmy v kontexte viac ako 5 rokov od uplatnenia práva na súde“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, ako aj vzhľadom na povahu veci považuje za primerané vo výške 1 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie ústavnej sťažnosti z 22. novembra 2013). Za dva úkony vykonané v roku 2013 patrí odmena v sume dvakrát po 130,16 € a režijný paušál v sume dvakrát po 7,81 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 275,94 €, ku ktorej bolo

treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 55,18 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 331,12 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. októbra 2014